

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. september 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland**

(Sag C-527/08) ⁽¹⁾

**(Traktatbrud — direktiv 2005/65/EF — transportpolitik —
sikring af havnefaciliteter — manglende gennemførelse inden
for den fastsatte frist)**

(2009/C 256/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson og A.-A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Ossowski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring (EUT L 310, s. 28)

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 24.1.2009.

**Sag anlagt den 22. juli 2009 — Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik**

(Sag C-280/09)

(2009/C 256/13)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Oliver og G. Braga da Cruz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikaprækursorer ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 111/2005 af 22. december 2004 om regler for overvågning af handel med narkotikaprækursorer mellem Fællesskabet og tredjelande ⁽²⁾, idet den ikke har vedtaget de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre artikel 10

og 12 i forordning nr. 273/2004, ikke har foretaget underretning om foranstaltninger som omhandlet i samme forordnings artikel 16 og ikke har vedtaget de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre artikel 26, stk. 3, og artikel 31 i forordning nr. 111/2005.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Forordning nr. 273/2004 trådte i kraft den 18. august 2005 og forordning nr. 111/2005 den 15. februar 2005 og de har begge fundet anvendelse siden den 18. august 2005.

Eftersom Kommissionen ikke har modtaget nogen underretning fra Den Portugisiske Republik om foranstaltninger, der burde være vedtaget for at efterkomme de nævnte bestemmelser i begge de omhandlede forordninger og idet Kommissionen ikke er i besiddelse af andre oplysninger, hvorefter den kan lægge til grund, at de krævede foranstaltninger er blevet vedtaget, har den lagt til grund, at Den Portugisiske Republik ikke har vedtaget de nævnte foranstaltninger og dermed har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de to forordninger.

⁽¹⁾ EUT L 47, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 22, s. 1.

**Sag anlagt den 22. juli 2009 — Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**

(Sag C-281/09)

(2009/C 256/14)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Lozano Palacios og C. Vrignon, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne

vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed⁽¹⁾, sammenholdt med EF-traktatens artikel 10, idet det har tilladt åbenbare, gentagne og alvorlige overtrædelser af bestemmelserne i direktivets artikel 18, stk. 2.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at Kongeriget Spaniens indskrænkende fortolkning af begrebet reklamer, som medfører, at visse former for reklamevirksomhed (særligt infomercials, telepromotionsindslag, sponsorreklamer og korte indslag med reklame som formål) ikke anses for reklamer og derfor ikke underkastes de tidsmæssige begrænsninger, der er fastsat ved direktiv 89/552/EF, er i strid med nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 298, s. 23.

Sag anlagt den 23. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-284/09)

(2009/C 256/15)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF i tilfælde, hvor et moderselskab ikke har opnået den minimumsandel i datterselskabets kapital, som kræves i direktiv 90/435⁽¹⁾ og — for så vidt angår Republikken Island og Kongeriget Norge — artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet Tyskland underkaster udbytte, der udloddes til et selskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en højere beskatning end udbytte, der udloddes til et selskab, som er hjemmehørende i Forbundsrepublikken Tyskland.

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for søgsålet er de tyske regler om beskatning af udbytteudlodninger. Ifølge bestemmelserne i den tyske indkomstskattelov kan moderselskaber, som er ubegrænset skattepligtige i Tyskland, modregne den indeholdte kildeskat ved fastsættelsen af deres selskabsskat. Derved bliver tyske moderselskaber, økonomisk set, fritaget for kildebeskatningen. For moderselskaber, som er begrænset skattepligtige i Tyskland, er det derimod kun muligt at blive fuldstændigt fritaget for kildebeskatningen, hvis moderselskabets kapitalandel i datterselskabet lever op til kravet om en mindre kapitalandel i direktiv 90/435. For begrænset skattepligtige moderselskaber med en mindre kapitalandel end denne mindstedeltagelse er der ifølge tysk ret ingen fritagelse for kildebeskatning, sådan som det er tilfældet for ubegrænset skattepligtige moderselskaber. På grund af disse lovbestemmelser bliver tyske udbytteudlodninger til moderselskaber fra andre medlemsstater behandlet anderledes skatteretligt end udbytteudlodninger til moderselskaber, der er ubegrænset skattepligtige i Tyskland.

Ifølge Kommissionen strider denne forskelsbehandling mod det grundlæggende princip om kapitalens frie bevægelighed, idet den vil kunne afholde skatteydere, der er hjemmehørende i andre medlemsstater eller i EØS, fra at investere i Tyskland.

Det følger af bestemmelserne i EF-traktaten og EØS-aftalen vedrørende frie kapitalbevægelser, at når en medlemsstat tilstår fordele ved udbyttebeskatning, må disse fordele ikke begrænses til beskatningen af indenlandske modtagere af udbytter. Det må ikke føre til en skatteretlig forskelsbehandling mellem indenlandske udbyttemodtagere og sådanne i andre medlemsstater eller EØS-stater; indenlandsk indrømmede skattemæssige fordele skal også tilstås aktionærer eller andelshavere fra andre medlemsstater eller EØS-stater. I tilfælde som det foreliggende, hvor den berørte medlemsstat har indgået dobbeltbeskatningsaftaler med de andre medlemsstater, kan denne medlemsstat kun påberåbe sig disse aftaler, når deres fradragsbestemmelser fuldstændig og på samme måde som det indenlandske skatteretssystem for indenlandske selskabsdeltagere udligner dobbeltbeskatning i forhold til aktionærer eller andelshavere fra andre medlemsstater eller EØS-stater.

Dette er imidlertid ikke tilfældet med hensyn til de aftaler, som Tyskland har indgået med de andre medlemsstater. Disse aftaler fastsætter ganske vist bestemmelser om fradrag for tysk kilde-skat mod den skyldige skat i moderselskabets medlemsstat med det formål at undgå dobbeltbeskatning, men det beløb, der fradrages, kan imidlertid ikke overstige den del af den før fradrag skyldige skat, som påhviler indkomst fra Tyskland. Fradraget bliver således begrænset, idet der ikke er foreskrevet en godskrivelse af et eventuelt tilgodehavende for differencen mellem skattetilsvaret i den berørte medlemsstat og den tyske kildeskat, og en sådan godskrivelse er derved udelukket.